

DÁM THÀNH CÔNG (DARE TO WIN) - Jack Canfield & Mark Victor Hansen

1. MỖI KHÓ KHĂN CHÍNH LÀ MỘT CƠ HỘI TIỀM ẨN

“Cuộc đời tựa như một hòn đá ,
chính bạn là người quyết định để hòn đá ấy
phủ rong rêu hay trở thành viên ngọc tỏa sáng”
- Cavett Robert

Buổi sáng hôm đó , chàng thanh niên kiên nhẫn đứng chờ cả buổi chỉ để gặp một vị tiến sĩ tâm lý - người vốn nổi tiếng là một chuyên gia tư vấn giúp giải quyết những khó khăn trong cuộc sống . Vừa thấy bóng ông , chàng trai vội chạy ngay đến :

- Thưa ông ! Xin hãy giúp tôi ! Tôi đang rất căng thẳng . Sao đời tôi luôn gặp phải những vất vả , rắc rối mà tôi không biết phải giải quyết thế nào bây giờ . Xin ông hãy giúp cho tôi một lời khuyên .

Nghe nói thế , vị tiến sĩ nhìn chàng trai , từ tốn đáp lời :

- Tôi sẽ chỉ cho anh một nơi mà ở đó toàn là những người không bao giờ có vấn đề gì hay gặp phải bất cứ khó khăn nào trong cuộc sống cả .

- Ồ ! Nếu vậy thì hay quá , chúng ta đi ngay được không ? Được sống như vậy thì thật là thích . - Mắt anh sáng lên mừng rỡ .

- Chúng ta đi nào , nơi ấy cũng gần đây thôi . Nhưng tôi e rằng khi đến nơi , anh có thể sẽ thay đổi ý định đấy . - Vừa nói , tiến sĩ vừa cùng chàng trai rảo bước .

Họ đi bộ băng qua hai dãy phố . Một khu đất rộng tách biệt hẳn với phố xá sầm uất hiện ra . Vừa đến nơi , vị tiến sĩ quay sang phía chàng trai , chỉ tay và nói :

- Đến nơi rồi , chính là ở chỗ này . Tôi khẳng định với anh 150.000 cư dân ở đây không một ai còn gặp bất cứ vấn đề hay rắc rối nào trong cuộc sống cả .

Vừa ngạc nhiên vừa tò mò , chàng trai đưa mắt nhìn theo hướng tay của tiến sĩ , rồi ngược lên nhìn tấm biển nhỏ treo ngay phía trên cổng có dòng chữ : “Nghĩa trang thành phố”.

Cuộc sống là như thế đấy ! Nó không hề bằng phẳng mà luôn chứa đựng những vất vả , thách thức dành cho tất cả chúng ta . Và đời người là cuộc hành trình vượt qua những thử thách đó . Hãy hướng về phía trước . Bạn đừng vội nản chí , mỗi lần vượt qua một khó khăn , bạn sẽ thấy mình trưởng thành hơn . Và cách tốt nhất để đánh giá năng lực của một người là nhìn vào cách người đó đã vượt qua những khó khăn trở ngại trong cuộc sống . Sau cùng , khó khăn gian khổ sẽ đem lại cho mỗi người một tài sản vô giá - đó là sự trưởng thành và trải nghiệm.

Ai cũng muốn công việc của mình được suôn sẻ , không gặp rắc rối nào cả . Thế nhưng , khó khăn lại thường xảy ra vào những lúc không ngờ nhất . Trước khó khăn , nhiều người thường than thân trách phận sao mình bất hạnh đến vậy . Chỉ mới gặp chút rắc

rối , họ đã thay đổi thái độ , thậm chí rơi vào bi quan , chán nản .

Ngược lại , có những người lại xem khó khăn xảy đến là cơ hội , là thử thách , như lẽ thường của cuộc sống . Họ luôn có niềm tin vào một viễn cảnh tươi sáng và sẵn sàng đương đầu , thách thức với chúng và quyết tâm phải vượt qua . Đáng buồn thay , những người như vậy không nhiều vì có rất ít người nhận ra những cơ hội đang bị che lấp phía sau những khó khăn . Có những lĩnh vực hay phát sinh nhiều vấn đề rắc rối khiến người ta bận tâm nhiều :

- Kinh doanh , thương trường
- Học hành , thi cử , việc làm
- Các mối quan hệ trong gia đình và ngoài xã hội
- Tình cảm cá nhân
- Tình trạng sức khỏe

Ở tuổi hai mươi sáu , Mark Victor Hansen đã điều hành một doanh nghiệp lớn chuyên cung cấp mái lợp tại New York . Vào thời điểm này , sản phẩm của công ty Mark bán rất chạy . Doanh thu lên đến 2 triệu đôla mỗi năm

Nhưng chẳng bao lâu , công ty Mark gặp phải khó khăn khi xảy ra vụ cấm vận dầu mỏ của khối các nước Ả Rập , tiếp theo đó là sự ra đời của tổ chức các nước xuất khẩu dầu mỏ OPEC dẫn đến việc giá dầu tăng vọt . Điều này làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến giá PVC (một sản phẩm hóa dầu) cũng chính là nguyên liệu sản xuất chính của công ty Mark .

Nếu không có chuyện gì xảy ra thì có lẽ Mark sẽ vươn tới đỉnh cao của sự nghiệp , vậy mà giờ đây anh không còn con đường nào khác là buộc phải tuyên bố phá sản . Mọi việc diễn ra quá nhanh . Chán nản cùng cực và cảm thấy như bị cuộc đời hắt hủi , Mark nghĩ có lẽ anh sẽ không bao giờ thoát khỏi tình trạng này . Anh cố cách ly mình khỏi thế giới bên ngoài và gần như nằm liệt ở nhà suốt ngày với tâm trạng vô cùng bế tắc . Điều làm anh sợ nhất là ý nghĩ mọi người đều biết anh bị phá sản . Trong suốt một thời gian dài , anh đã tự giam mình như thế . Đó là những năm tháng đen tối nhất trong cuộc đời của Mark .

Chấp nhận khó khăn hay để khó khăn nhấn chìm

Khi bước ra khỏi tòa án , tài sản duy nhất còn lại của Mark là bộ quần áo trên người và một chiếc xe cũ . Sau đó anh cứ lang thang không mục đích khắp New York . Mark đã rơi xuống tận cùng của cuộc sống : làm phu bốc vác giấy vệ sinh ở nhà ga xe lửa dưới tiết trời mùa đông băng giá dù vẫn còn khoác trên người một chiếc áo choàng đi mưa , một bộ com lê đắt tiền và mang đôi giày da hợp thời trang chỉ để kiếm 2,14 đô la cho mỗi giờ làm việc .

Trước đây , khi còn trên thương trường kinh doanh mái lợp , anh là một ông chủ , một nhà kinh doanh lớn . Còn giờ thì Mark thường tự hỏi : "Minh là ai?" .

Vào những ngày đó , Mark thường lái chiếc xe cũ nát của mình đến các trạm xăng và yêu cầu chỉ đổ hai mươi lăm xu tiền xăng mà thôi . Dù mọi người đoán được tình cảnh

và thông cảm với anh , Mark vẫn không khỏi bối rối . Lòng tự trọng dường như đã không còn chút giá trị nào và cũng không giúp gì được anh . Mark như đang ở tận cùng của xã hội . Nhưng , đó cũng chính là bước ngoặt lớn của đời anh . Anh đã có cơ hội trải nghiệm và học được bằng xương máu những nguyên tắc vàng sẽ trình bày trong cuốn Dám Thành Công này

Một trong những chìa khóa của thành công là không được bỏ cuộc dù hoàn cảnh có trở nên tồi tệ đến đâu chẳng nữa - vì mọi vấn đề sau cùng luôn sẽ tìm được cách giải quyết . Đây là một thông điệp quan trọng chúng ta thường được nghe thấy , nhưng lại thiếu bản lĩnh khi áp dụng vào thực tế khi khó khăn xảy ra . Chúng ta hay xem thường và thương hại những người bị phá sản . Nhưng trên thực tế , đó chính là lúc cả thế giới đang mở rộng ra đối với họ . Không còn gì để mất cũng có nghĩa là không có gì ràng buộc , giam hãm - họ là người tự do . Họ không cần phải bám mãi một công việc hay theo đuổi bất kỳ chuyện kinh doanh nào không thích hợp . Thế giới bỗng dưng trải rộng trước mắt họ hơn bình thường . Mọi thứ đều mới mẻ , bình đẳng , tất cả đều ẩn chứa những cơ hội tiềm ẩn

Với Mark , mọi việc đã đi xuống tận cùng - không thể nào tồi tệ hơn được nữa mà bắt đầu đi lên theo một hướng mới .

Khởi nghiệp - bắt đầu từ nơi kết thúc

Từ chỗ bị phá sản , Mark quyết tâm làm lại từ đầu . Nhưng lần này anh đã học được những điều tối quan trọng và dựa vào các nguyên tắc đó để bước tiếp về sau . Một người bạn đã bảo anh : "Mark ạ , cậu đã phá hết đường lui rồi , cậu phải tiến lên và thành công thôi" . Sau một cuộc lội ngược dòng ngoạn mục , giờ đây Mark có một người vợ đáng yêu , hai đứa con xinh xắn và một cơ ngơi ở miền Nam California . Anh là chủ của ba doanh nghiệp lớn và có vai trò lãnh đạo trong hơn nửa chục doanh nghiệp khác . Hàng năm anh đi đây đi đó trên 250.000 dặm , mang những thông điệp về tình yêu , về niềm hy vọng , lòng can đảm , sự hỗ trợ để truyền cảm hứng và chia sẻ đến hàng triệu người .

Không phải chúng tôi nói thể để ca ngợi Mark mà để cho các bạn thấy rằng anh có thể đạt được điều đó từ hai bàn tay trắng , đảo ngược được tình thế , từ thất bại nghèo khổ trở nên thành đạt và giàu có . Chỉ xét riêng về sự nghiệp thì chính cái đáy mà anh rơi xuống lại là điểm khởi đầu cho chuỗi thành công rực rỡ của anh trong tương lai .

Anh từng nghĩ những khó khăn đó mới thực sự là cơ hội . Bị phá sản là kinh nghiệm tồi tệ nhất nhưng cũng tuyệt vời nhất mà anh đã từng trải qua . Chúng tôi bảo kinh nghiệm ấy là "tuyệt vời" nhất bởi vì từ đó , anh đã có được một sự giác ngộ về cuộc sống và một sự thấu hiểu thời cuộc sắc bén . Với những hành trang vô giá ấy , anh đã bước ra khỏi ngành kinh doanh máu lợp để dẫn thân vào con đường diễn thuyết , viết lách , đầu tư chuyên nghiệp và trở nên bậc thầy danh tiếng trong lĩnh vực khuyến khích và động viên con người .

Nếu bạn đang gặp phải những thất bại trên con đường sự nghiệp , hãy xem xét lại nguyên nhân và các triển vọng của chúng ta và tự rút ra những bài học cho mình . Mời

năm sau , khi nhìn lại , bạn sẽ thấy chính thất bại đó thực sự là một cơ hội lớn đã làm thay đổi cả cuộc đời bạn . Hãy tin rằng chỉ cần một niềm tin tuyệt đối rằng bạn sẽ làm được - thì cơ hội ấy CHÍNH LÀ CƠ HỘI DÀNH CHO BẠN

Thành công không nhất thiết phải có ngoại hình đẹp

Nếu nói những khó khăn về tài chính là gay go thì không hẳn như vậy vì thực tế chúng ta vẫn có thể giải quyết đơn giản bằng việc huy động thêm vốn . Có một loại khó khăn khác , nan giải hơn rất nhiều , chẳng hạn như có diện mạo xấu hay khiếm khuyết về ngoại hình . Đây gần như là mối bận tâm chung của nhiều người . Người ta thường lo lắng về ngoại hình nhiều hơn bất cứ điều gì khác của bản thân . Họ xem đó là vấn đề lớn nhất của mình .

Có bao giờ bạn bận tâm về ngoại hình của mình chưa ? Có bao giờ bạn cảm thấy rằng bạn không được ấn tượng hay xinh đẹp như mong muốn ? Có bao giờ những quyết định giúp bạn đạt được những thành tựu như hôm nay đã từng dựa trên cách bạn cảm nhận về ngoại hình của mình không ? Những quyết định ấy có khi nào ngăn cản bước tiến của bạn , dù chỉ một chút thôi ?

Theo chúng tôi thì quan niệm của mỗi người về vẻ bề ngoài của mình đối với người khác có thể gây khó khăn cho chính bản thân họ , và đó thật sự là một điều đáng tiếc bởi vì ngoại hình chẳng liên quan gì đến phong cách sống cả . Để chứng minh , chúng tôi xin kể câu chuyện có thật về ông Malcolm người Canada .

Cách đây vài năm , Mark đến diễn thuyết tại thành phố Vancouver của Canada . Anh tình cờ để ý một người đàn ông ngồi hàng ghế đầu có khuôn mặt dường như là nhiều sẹo nhất mà anh từng gặp . Khắp trên khuôn mặt ông ấy đan ngang dọc nhiều đường khâu . Một bên mí mắt bị khâu kín . Thậm chí miệng của ông ta cũng bị khâu kín đến ba phần tư .

Mark còn nhớ lúc đó anh đang thuyết giảng về tầm quan trọng của việc ôm hôn , và khi nghỉ giải lao , Malcolm đã tiến đến ôm hôn anh . Ông ta nói bằng một giọng the thé khó nghe : “Chào anh! Tôi là Malcolm” . Mark nhận thấy giọng điệu của ông ta có vẻ thân tình như hai người đã từng quen nhau , nhưng Mark không tài nào nhớ được là đã gặp ông ta khi nào và ở đâu .

“Tôi là người đã viết cho anh bức thư ấy” , ông ta bảo

Rồi ông ta nhắc lại chuyện bức thư và Mark nhớ ra ngay . Đó là bức thư cách đó gần mười năm , kể về chuyện Malcolm và vợ hôn thê của ông gặp tai nạn trong một khu rừng phía bắc vùng British Columbia vào một dịp cuối tuần . Khi hai người đang say đắm bên nhau thì đột nhiên họ chạm trán một con gấu mẹ dữ dằn và bầy gấu con . Con gấu mẹ , vì muốn bảo vệ cho đàn con , đã tấn công vợ hôn thê của ông . Malcolm tuy chỉ cao 1,57m nhưng vẫn thu hết can đảm xông tới tìm cách giải thoát cho vợ hôn thê trước con gấu to . Con gấu mẹ giận dữ liền vồ lấy ông và dường như đã bóp gãy hết xương cốt ông . Sau cùng , tưởng ông đã chết , trước khi bỏ đi , nó còn dùng vuốt cào nát khuôn mặt ông .

Nhưng , thật đáng kinh ngạc là Malcolm vẫn còn sống . Trong suốt tám năm sau đó , ông đã được giải phẫu thẩm mỹ nhiều lần , mặc dù các bác sĩ lúc bấy giờ đã cố gắng vận dụng mọi kiến thức chuyên môn để giúp ông nhưng vô ích . Và ông tự xem mình là một người xấu xí nên không muốn bước ra đường nữa .

Một lần , trong tâm trạng vô cùng chán sống , ông ngồi xe lăn đi thang máy leo lên sân thượng của tòa nhà trung tâm phục hồi chức năng cao mười tầng và sắp sửa quăng mình qua lan can sân thượng xuống đất để tự sát thì bố ông , với linh cảm của một người cha , đã kịp thời xuất hiện ở cửa sân thượng .

“Con ! Đợi đã con!”

Malcolm xoay xe lăn quay lại hỏi : “Gì vậy bố ?”

Bố ông chạy đến , ôm con vào lòng và xúc động nói trong nước mắt : “Malcolm ạ , người đời ai cũng có những vết sẹo ở đâu đó trên cơ thể hay trong tâm hồn . Ai cũng vui vẻ chấp nhận những vết sẹo ấy , che giấu chúng bằng mỹ phẩm , đồ trang sức , quần áo đẹp hay không nhắc đến điều đó . Còn con phải mang những vết sẹo ấy trên gương mặt , nơi không che giấu được . Nhưng thật ra cũng không có gì khác nhau đâu”.

Nghe vậy , Malcolm đã thôi không nghĩ đến chuyện đại dột đó nữa .

Một thời gian ngắn sau đó , một người bạn mang đến cho ông những cuốn băng ghi âm của Mark nói về việc xuất hiện trước công chúng . Ông nghe thử , trong đó có câu chuyện Mark kể về Paul Jeffers , một người đã mất thính lực ở tuổi bốn mươi hai nhưng đã phấn đấu trở thành một trong những nhân viên bán hàng xuất sắc nhất thế giới . Mark trích dẫn một câu nói của Paul như sau : “Những trở ngại trước mắt chính là động lực khiến cho những người bình thường trở nên phi thường”.

Malcolm tự nhủ : “Đó là trường hợp của mình , mình sẽ trở thành một người phi thường !”

Ông ghi ra giấy những công việc định làm , mơ ước và tâm sự điều đó với mọi người . Ông mạnh dạn đi xin việc , làm nhân viên bán bảo hiểm . Công việc đòi hỏi ông hàng ngày phải tiếp xúc trực tiếp với nhiều người . Ông in ảnh chân dung của mình lên danh thiếp , trao cho khách hàng và bảo họ : “Nhìn bề ngoài tôi xấu thật , nhưng trong lòng tôi không như thế , từ từ rồi anh sẽ thấy”

Năm 1978 , Malcolm trở thành đại lý bảo hiểm số một tại Vancouver .

Số phận đã đặt ông vào hoàn cảnh bất lợi nhưng ông đã biến nó thành một cơ hội cho chính mình .

Malcolm biết rằng ngoại hình không phải là vấn đề có thể cản trở ông trên con đường thành công . Chính cách ông nhìn nhận về bản thân mình như thế nào mới quan trọng . Người xưa đã có câu : “Nhan sắc không ở trên đôi má người thiếu nữ mà trong đáy mắt kẻ si tình”

Khi Malcolm đã nhận biết ưu điểm thật sự của mình thì những vết sẹo trở nên vô nghĩa . Ông đã vượt qua nỗi sợ hãi của bản thân bằng cách mở lòng mình ra với mọi người và tiến lên phía trước , gạt hái nhiều thành tựu đáng kính ngạc . Bạn cũng có thể làm được điều đó !

Có thể thất bại nhiều lần - nhưng không phải mãi mãi là thất bại

“Nếu bạn nghĩ rằng mình làm được thì bạn có thể làm được , nhưng nếu bạn cho rằng mình không làm được thì dù cố gắng đến đâu bạn cũng không thể làm được.”

- Henry Ford

Có nhiều người , có thể vì đã gặp khá nhiều thất bại trong một thời gian dài nên họ luôn tin rằng mình không thể thành công và số phận đã an bài , đã dành cho họ như vậy rồi . Với thái độ đó , chính họ đã loại trừ khả năng thành công của mình .

Đã từng thất bại nhiều lần không phải là vấn đề lớn . Vấn đề là ở cách chúng ta nhìn nhận các thất bại của mình như thế nào . Một cách nhìn lạc quan luôn cho rằng chúng ta chưa thành công , chứ không phải chúng ta không thể thành công .

Có lẽ ví dụ hay nhất minh họa cho nguyên tắc này chính là trường hợp của nhà khoa học nổi tiếng Thomas Edison , người Mỹ . Được biết đến như một nhà phát minh lỗi lạc nhưng sinh thời không phải lúc nào ông cũng nhận được sự ca ngợi và tôn kính như vậy . Khi một phóng viên hỏi Edison : “Thưa ông , ông có lời giải thích nào về việc đã thất bại hàng nghìn lần trong khi cố gắng phát minh ra bóng đèn điện không ?” . Edison đáp : “Xin ông hãy xem lại . Tôi không thất bại . Tôi đã thực hiện hàng nghìn thí nghiệm không mang lại kết quả nhưng đã tích lũy rất nhiều kinh nghiệm cho việc chế tạo ra chiếc bóng đèn điện vào lần sau cùng” .

Điều quan trọng không phải chúng ta thất bại bao nhiêu lần mà quan trọng là chúng ta đã học hỏi đủ kinh nghiệm cần thiết để đạt được mục tiêu chưa ? Nếu chỉ một lần thử sức không mang lại kết quả tích cực đã vội buông xuôi , thôi không cố gắng thì đã đúng chưa ? Thái độ đó không khác gì chúng ta tỏ là mình sợ sẽ thất bại lần nữa . Và thế là chính chúng ta đã tạo rào cản cho bước tiến của mình . Nhưng nếu vượt qua được , chúng ta từng bước sẽ vươn lên đỉnh cao của thành công .

Câu chuyện có thật về Bill Sands là một minh chứng cho điều đó . Trước kia , ông đã từng phạm tội và bị giam tại nhà tù San Quentin . Ra tù , ông bắt đầu viết sách và cho ra đời cuốn My shadow Ran Fast (Tôi rượt đuổi bóng mình) nói về những kinh nghiệm của bản thân khi còn là tù nhân đến lúc trở thành nhà diễn thuyết trước công chúng .

Một buổi tối , khi còn là sinh viên , Mark đã có dịp nghe ông diễn thuyết với khoảng một nghìn năm trăm sinh viên khác . Đám sinh viên đang học năm thứ hai vốn rất vô tư nghĩ mình đã hiểu biết và đầy kinh nghiệm sống . Bill nói : “Lúc ấy , bố mẹ tôi bắt hòa với nhau . Bố tôi là thẩm phán tòa án liên bang , mẹ tôi nghiện rượu và cách duy nhất để tôi gây được sự chú ý của bố mẹ là quậy phá , chẳng hạn như ném gạch vào cửa kính

nhà người ta ... Rồi tôi bắt đầu trộm cướp , ngày càng lún sâu vào tội ác và cuối cùng bị tống vào nhà tù San Quentin”

“Trong tù , các tù nhân yêu cầu tôi tham gia vào hoạt động tinh dục đồi bại của chúng . Nếu từ chối thì tôi bị chúng đánh đến gãy mũi” . Lúc đó Bill ấn mũi ông bẹp xuống sát da mặt trước sự chứng kiến của hơn một nghìn năm trăm sinh viên . “Khi chúng cứ một mực đòi tôi phải tham gia , tôi kháng cự , chúng bẻ gãy hết các ngón tay của tôi” . Ông gập các ngón tay ngược ra phía sau quá 90o cho mọi người xem .

Bill Sands thu hút sự chú ý và xúc động của tất cả mọi sinh viên , họ dán chặt mắt vào ông . Ông tiếp tục kể về cảm giác thấy mình là người “bị đau khổ và thua thiệt nhất trên đời” . Mỗi người trong chúng ta đều đã từng có cảm giác hoặc suy nghĩ như thế vào một thời điểm nào đó trong đời . Đối với Bill lúc đó , nó quá hiển nhiên đối với ông đến nỗi ông không thể cảm nhận bất kì điều gì khác tồi tệ hơn thế nữa .

Sau đó một thời gian , Clinton Duffy , một cai ngục chú ý đến ông . Người này đã xem hồ sơ của tất cả các tù nhân và nhận thấy ở Bill có điều gì đó đặc biệt . Ông ta cho Bill xem cuốn sách “Think and Grow Rich” (Nghĩ và làm giàu) của Napoleon Hill . Bill đã đọc , tiếp thu các nguyên tắc , ý tưởng của cuốn sách . Và Bill quyết định mình phải thành công - thành công bằng cách giúp đỡ các tù nhân khác . Ông ghi ra các mục tiêu của mình , kể về các mục tiêu ấy với người khác , thậm chí mơ về chúng .

Mặc dù bị kết án tù chung thân , nhưng cuối cùng Bill cũng được tha sau khi đã cam kết không tái phạm , và ngay lập tức ông thành lập một quỹ giúp các cựu phạm nhân làm lại cuộc đời . Ông viết sách về cuộc sống trong tù của mình và đi diễn thuyết khắp nước Mỹ . Ông nhanh chóng được sự yêu thích của mọi người và trở nên thành công , giàu có .

Trước đêm kết thúc buổi diễn thuyết , ông đã hoàn toàn thuyết phục các sinh viên quyết định thay đổi cuộc đời họ (Chính ông cũng là người đã góp phần khiến Mark quyết định đi theo hần nghề diễn thuyết trước công chúng)

Cuối buổi diễn thuyết , Bill nói : “Tôi xin giới thiệu với các bạn vợ tôi , người phụ nữ đẹp nhất trong đời tôi” . Bức màn được kéo lên và một người phụ nữ nhỏ nhắn bước ra . Mark nín thở . Với sự ngạo mạn của tuổi trẻ , Mark nhận thấy bà chẳng đẹp chút nào . Nhưng khán giả , trước tiên là phụ nữ , đã đứng dậy hoan hô nhiệt liệt . Ai cũng chung một ý nghĩ rằng một người tuyệt vời như Bill Sands có thể nhìn thấy vẻ đẹp ở bà thì hẳn nhiên bà là người xinh đẹp .

Bill Sands - người từng có cảm giác mình là người “bị đau khổ và thua thiệt nhất trên đời” , bằng sự nhìn nhận chính mình một cách tích cực - đã trở nên rất nhạy cảm , có một nhân cách đặc biệt và có ảnh hưởng mạnh đến nỗi ông có thể chạm được đến từng góc ngách của tâm hồn con người . Ông thấy rõ bản chất của vấn đề và bỏ qua cái cố thất bại đã cản trở ông . Ông đã thay đổi thái độ từ tiêu cực sang tích cực , đã tìm thấy những hạt mầm của sự may mắn ẩn sâu trong khó khăn thử thách . Nó thôi thúc ông từ một phạm nhân trở thành một tác giả , nhà diễn thuyết , doanh nhân thành công.

Sức khỏe không phải là vấn đề lớn

Bàn về sức khỏe kém , chúng tôi không nói đến những người bị “bệnh tưởng” , tin rằng mình bị đau ốm như một cách trốn tránh , thoát ly thực tế . Hầu hết chúng ta đều có một nền tảng sức khỏe cần phải gìn giữ thật tốt nhằm cân bằng cuộc sống và để theo đuổi các mục tiêu đã đề ra . Nhưng đôi lúc chúng ta vẫn gặp phải những vấn đề về sức khỏe , vậy buông xuôi hay cố gắng để vượt qua ?

Chúng tôi xin giới thiệu với các bạn một câu chuyện đã được dựng thành phim , kể về những nghị lực phi thường của Terry Fox , dù rằng bộ phim vẫn chưa thể hiện hết những điều ông đã đạt được trên thực tế .

Khi còn học đại học , Terry đã là một vận động viên nổi tiếng người Canada , ông chơi rất giỏi một số môn thể thao và đã từng hy vọng trở thành vận động viên chuyên nghiệp . Một ngày nọ , trước những cơn đau xuất hiện liên tục ở chân , ông phải đi gặp bác sĩ và phát giác mình bị ung thư . Bác sĩ bảo : “Chúng tôi biết là rất khó khăn để chấp nhận việc này , nhưng chúng tôi phải cắt bỏ một chân của anh . Anh đã hai mươi mốt tuổi nên anh phải tự quyết định về việc này” . Và Terry đã cay đắng ký vào giấy chấp thuận cho phép cắt bỏ chân mình .

Những ngày sau đó , khi nằm trên giường bệnh đợi hồi phục sức khỏe , có lẽ Terry đã gặm nhấm một cách chua xót về nỗi mất mát lớn nhất đời của mình . Có lẽ ông đã than khóc cho sự nghiệp thể thao đầy hứa hẹn phải chấm dứt ngay cả khi chưa kịp bắt đầu . Nhưng không , ông tập trung tất cả những suy nghĩ của mình vào những điều mà người thầy huấn luyện thời trung học của ông đã từng nói : “Con có thể làm được bất kỳ chuyện gì - nếu con quyết tâm thực hiện việc đó bằng tất cả trái tim” .

Terry dự định sẽ chạy bộ xuyên Canada nhằm gây quỹ khoảng một trăm nghìn đô là , tài trợ cho các cuộc nghiên cứu ung thư ở trẻ em để các em không phải chịu sự đau khổ và nỗi khó nhọc mà ông đã trải qua . Ông ghi ra giấy mục tiêu của mình và luôn suy nghĩ về nó .

Khi xuất viện , Terry được lắp một chân giả . Ông tập đi trở lại và nói với bố mẹ , với mọi người về dự định tổ chức cuộc thi chạy maratông mang tên “Hy Vọng” .

Bố ông bảo : “Con ạ , gia đình đã để dành tiền để con học đại học trở lại . Khi nào tốt nghiệp , con hãy tham gia hoạt động từ thiện” . Nhưng ngay hôm sau , Terry đến Hội Ung thư Canada trao đổi về dự định quyên tiền thông qua cuộc chạy đua maratông . Họ nói phải gác qua việc này vì đang bận rộn với nhiều hoạt động khác . Họ cũng cho rằng gia đình ông nói đúng và ông nên để sau này hãy tính .

Ông quay trở về trường , thuyết phục người bạn thân đáp máy bay đi Newfoundland . Ở đó , Terry bắt đầu cuộc chạy bộ xuyên quốc gia . Là người thuộc cộng đồng nói tiếng Anh của Canada , nhưng nơi xuất phát là khu vực nói tiếng Pháp nên lúc đầu ông chưa được giới truyền thông chú ý . Sau 327 ngày ông mới đến được khu vực nói tiếng Anh . Chạy hơn ba mươi dặm một ngày , phần chân bị cụt của ông ngày càng cảm thấy cái chân giả mà nó phải mang là khá nặng . Terry vừa chạy vừa nhả mặt , máu rướm ra , chảy nhỏ giọt nhưng ông đã bắt đầu trở thành nhân vật chính trong các tít báo đăng

trên trang nhất !

Cuối cùng ông cũng được gặp Thủ tướng Trudeau . Họ bắt tay nhau và Thủ tướng hỏi ước mơ của ông là gì . Terry nói về mục tiêu muốn gây quỹ một trăm nghìn đô la . “Nhưng với sự hỗ trợ ngài , thưa Thủ tướng , chúng tôi có thể mở rộng mục tiêu đến một triệu đô la” . Tuy nhiên Thủ tướng vẫn chưa có ý định gì lúc ấy .

Đó cũng là lúc Terry xuất hiện ở Mỹ . Chương trình truyền hình “Người thật việc thật” đã quay phim ông . Và Terry vẫn tiếp tục cuộc chạy bộ . Khi đến Thunder Bay ở Ontario , ông bắt đầu gặp khó khăn về hô hấp . Bác sĩ khuyên : “Anh phải ngừng chạy thôi , các khối ung thư đã lan ra dày đặc khắp ngực anh” .

Terry cho rằng bác sĩ chưa hiểu ông : “Lúc đầu” , ông nói , “gia đình nói tôi không thể thực hiện cuộc chạy bộ , nhưng tôi vẫn tiến hành . Hiệp hội Ung thư bảo không được nhưng tôi vẫn tiếp tục . Chính quyền địa phương bảo tôi dừng lại vì tôi làm tắc nghẽn giao thông nhưng tôi vẫn tiến lên . Ngài Thủ tướng thực sự không muốn ủng hộ tôi sau khi tôi đã có một trăm nghìn đô la , nhưng cuối cùng ngài cũng hỗ trợ và chúng tôi đã quyên góp được một triệu đô la . Khi rời văn phòng của ông , tôi dự kiến sẽ quyên góp một đô la trên mỗi người Canada - tức là 24,1 triệu đô la” .

Bác sĩ đã thật lòng cầu chúc Terry thành công với dự định đó , rằng chính Terry đã khiến cả nước dỡ bỏ những rào cản về ngôn ngữ , xóa tan thói cục bộ địa phương giữa các tỉnh với nhau . Terry đã trở thành một người anh hùng dân tộc . Và có một chiếc máy bay phản lực của Không quân Canada đang chờ tại đường băng để đưa ông về Vancouver , nơi bố mẹ ông đang đợi đưa ông đi bệnh viện . Terry phải miễn cưỡng đồng ý .

Chúng tôi nhớ đã xem chi tiết này trong bản tin buổi tối vài năm sau đó . Họ đưa ông vào phòng cấp cứu và một phóng viên trẻ vì muốn đưa tin sốt dẻo , gần như đã nhảy bổ vào bàn mổ của ông mà hỏi : “Thưa ông Terry , ông sẽ làm gì tiếp theo ?” .

Terry , một vận động viên chuyên nghiệp , cho đến phút cuối vẫn dũng cảm nhìn thẳng vào camera thu hình , ông hỏi : “Phải chăng các ông sẽ giúp tôi hoàn thành cuộc chạy bộ này ?” .

Ông qua đời không lâu sau đó . Và người Canada cũng đã quyên đủ số tiền 24,1 triệu đô la cho quỹ của ông .

Câu chuyện của Terry Fox , theo chúng tôi , là trường hợp cảm động nhất đáng để suy ngẫm đối với những người tin rằng họ có vấn đề về sức khỏe , và vấn đề ấy ngăn cản họ thành công . Điều mà Terry chứng tỏ với chúng ta là vẫn có cơ hội thành công dù bạn rơi vào tình huống tuyệt vọng nhất .

Những người khác có thể nghĩ rằng nếu bị bệnh như Terry thì không thể di chuyển được . Nhưng ông đã chứng minh rằng , chúng ta đau ốm không phải có nghĩa là chúng ta mất đi những phẩm chất quý báu ở con người . Terry đã không viện cố đau yếu hay đang gặp vấn đề nghiêm trọng về sức khỏe mà buông xuôi ; thay vào đó ông đã mạnh dạn đột phá và dám thực hiện một sự việc thật sự phi thường .

Có rất nhiều cơ hội trong cuộc sống

Bằng cách đưa ra những câu chuyện có thật , chúng tôi muốn chứng minh ngay cả trong những tình huống xấu nhất , thì những người dám nghĩ , dám làm , dám chịu vẫn có thể đạt được những điều tưởng chừng không thể với kết quả đáng kinh ngạc .

Trong những câu chuyện đó , mỗi nhân vật đều đã rơi xuống tới tận cùng của vực thẳm . Họ lâm vào tình cảnh khốn khó , khánh kiệt về tài chính , tổn thất về ngoại hình , tinh thần và sức khỏe . Họ đã nhiều lần thất bại thật sự . Nhưng họ đều không để cho những thất bại và sự khổ sở đó trở thành cái cớ để gục ngã , để đầu hàng nỗi sợ hãi của bản thân . Thay vào đó , họ quyết lấy lại niềm tin và lòng can đảm để vươn lên và thành công .

Thật sự đối với những trường hợp đó , nếu không có những khó khăn bất lợi thì có lẽ họ vẫn đang theo đuổi những nghề nghiệp không đúng sở trường hay sống một cuộc sống bình thường như bao người khác . Không phải chúng tôi muốn khó khăn xảy đến với bất cứ ai nhưng mỗi khó khăn đều ẩn chứa những hạt giống của cơ hội mới có thể làm thay đổi cả đời người . Khó khăn khiến chúng ta phải vận dụng mọi tiềm lực về trí tuệ , sức khỏe và tinh thần của bản thân mà bình thường chúng ta ít khi sử dụng , thậm chí không biết mình có những nội lực to lớn đó hay không .

Khi gặp khó khăn - mỗi người sẽ có một cách khác nhau

Bản thân bạn có làm được công việc tương tự như những người thành đạt đó không ? Khi gặp khó khăn , bạn có nhìn thấy những cơ hội tiềm ẩn như họ ? Bạn có vượt qua nỗi sợ hãi , sự mất lòng tin như họ đã từng làm được không ?

Có lẽ bạn thường tự nhủ : “Tôi chỉ là một người bình thường , tôi không giống những người đó ! Họ là những người đặc biệt , họ “quá thành công” và “quá phi thường” . Tôi cũng chẳng có một động lực hay sự cổ vũ tinh thần nào để vượt qua khó khăn trước mắt và hy vọng đạt được kết quả tốt đẹp sau này” .

Phải thừa nhận đây chính là nguyên do lớn nhất khiến người ta đứng một chỗ , lùi lại hay không mạnh dạn vươn lên . Tự nhủ với bản thân rằng mình không thể làm được điều mà người khác đã làm chính là gieo một nỗi e dè vào suy nghĩ của chính mình . Tại sao bạn không tự hỏi mình thực sự e ngại điều gì ? Hãy nhớ rằng con đường duy nhất chắc chắn dẫn đến thất bại là không nỗ lực gì cả . Vậy bạn chẳng có gì để mất ngoài nỗi sợ phải thử làm .

Mỗi người đều có một khả năng và một hoàn cảnh riêng , nên con đường vượt qua nghịch cảnh để vươn đến thành công cũng không giống nhau - ngoại trừ sức mạnh của ý chí , niềm tin và lòng dũng cảm . Chắc chắn bạn cũng có cách của riêng mình để vươn tới thành công . Bạn có tất cả mọi thứ tiềm ẩn đó để có thể vượt lên số phận và thành công . Tại sao không thực hiện cho chính mình ?

Dù sao cũng nên thử một phen

Cách đây vài năm , một người bạn đã chỉ cho chúng tôi một phương pháp rất hiệu quả . Bất cứ khi nào bạn e ngại phải bắt tay vào việc để tìm kiếm thành công hay đang trong quá trình thuyết phục chính mình làm những điều phải làm thì hãy lặp đi lặp lại trong tâm trí mình câu nói : “Dù sao cũng phải thử sức một phen!” rồi thực hiện những hành động thích hợp với quyết tâm cao để đạt được những kết quả thích hợp . Nếu bắt đầu mà vẫn cảm thấy ngần ngại hay chưa có động lực thì hãy mạnh dạn vượt qua cảm giác đó !

2.HÃY SUY NGHĨ VÀ TƯỞNG TƯỢNG VỀ NHỮNG ĐIỀU BẠN CÓ THỂ LÀM ĐƯỢC

“Bất kỳ điều gì bạn mong ước , bạn sẽ đạt được - miễn là có niềm tin” (Mark 11:24)

Thật ra tất cả chúng ta ai cũng giàu có vì được sinh ra với một bộ não kỳ diệu đến khó tin . Mỗi người đều có 18 tỷ tế bào thần kinh đúng tiêu chuẩn chỉ chờ được kích hoạt và điều khiển . Để sử dụng hết khả năng của bộ não , chúng ta chỉ cần xác định mục tiêu của mình là gì , ở đâu . Khi biết mình thật sự muốn gì , những suy nghĩ của bộ não sẽ giúp chúng ta đến nơi mình mong muốn .

Để xem sức mạnh của bộ não trong thực tế , hãy hỏi chính bạn câu hỏi : “Năm năm trước , mình thực sự muốn gì ?” . Nếu bạn rõ như lòng bàn tay điều mình muốn thì có thể bây giờ bạn đã đạt được điều đó . Bằng cách nào ? Là trí óc đã giúp bạn!

Nhưng ngay lúc này bạn có biết mình muốn gì không ? Nếu không , làm sao đạt được mục tiêu ?

Vấn đề là hầu hết chúng ta thường không biết mình muốn gì , nhưng lại khá chắc chắn là mình chưa đạt được điều đó!

Việc này khiến chúng tôi nhớ lại một câu chuyện hài hước của nước Mỹ những năm 1920 . Có một viên phi công vốn từng lái máy bay chiến đấu từ thời chiến tranh thế giới thứ nhất , lúc ấy chuyển sang máy bay chở khách thuê ở miền Trung Tây với mức giá trung bình là một đô la cho một lần chở . Một hôm , có một bác nông dân đến bên ông và nói : “Tôi muốn đi nhờ máy bay nhưng không muốn trả một đô la . Liệu chúng ta có thể thỏa thuận được không ?”

Viên phi công nghĩ trong chốc lát rồi đề nghị : “Tôi sẽ chở ông miễn phí với điều kiện ông không được la hét hay nói một lời nào . Nếu ông thốt ra dù chỉ một tiếng thì sẽ phải trả tôi mười đô la . Ông đồng ý không ?”

Bác nông dân nghĩ ngợi rồi bảo : “Được , tôi sẽ câm như hến nhưng vợ tôi cũng muốn đi , giao kèo giống như vậy chứ ?”

“Dĩ nhiên” , viên phi công nói , “Nếu bà ấy kêu lên một tiếng cũng phải trả tôi mười đô la”

Bác nông dân đáp : “Vợ chồng tôi sẽ cảm như hến ”

Thế là họ cất cánh . Máy bay tăng dần độ cao rồi bỗng viên phi công bẻ cần lái lật úp máy bay và tăng tốc . Liền đó ông cho máy bay lộn sang phải , sang trái , rồi lượn hình số tám trên bầu trời . Lúc này máy bay đã bay với vận tốc tối đa . Ông hướng mũi máy bay lên và họ bay cao , cao hơn nữa . Rồi đột ngột máy bay tròn trành và bắt đầu rơi thẳng xuống cho đến khi gần sát mặt đất thì viên phi công ghì lại được và đáp xuống đất an toàn .

Viên phi công quay sang bác nông dân và nói : “Tôi hết sức ngạc nhiên là bác chẳng thốt ra một tiếng nào cả . Thật không tin nổi . Có phải có lúc nào đấy bác đã muốn nói gì?”

Bác nông dân gật đầu : “Vâng , ngay khi vợ tôi bị văng ra ngoài !”

Ở đây ta thấy rõ là người nông dân ấy muốn gì . Dĩ nhiên , chúng tôi không có ý khuyên mọi người im lặng trong trường hợp khẩn cấp mà chỉ muốn chứng minh một cách hài hước rằng , khi trí óc đã muốn thì nó sẽ đạt được bất kỳ điều gì .

Khai thác sức mạnh của bản thân

Chúng ta đều biết trí óc con người có hai vùng cơ bản - ý thức và tiềm thức - nhưng chúng ta thường không nhận ra là khi vùng ý thức quyết định mọi việc thì vùng tiềm thức cung cấp những dữ liệu cần thiết . Vùng ý thức xác định làm gì và vùng tiềm thức tính toán xem làm như thế nào . Nếu chúng ta không đưa những ý niệm làm gì vào vùng ý thức thì vùng tiềm thức sẽ mãi im lìm và không buồn bận tâm với việc làm như thế nào . Chúng ta có thể có được cái mình muốn nếu biết chỉ đạo vùng ý thức của trí óc vươn đến mục tiêu đó . Vùng tiềm thức sẽ tìm ra phương pháp đạt được mục tiêu . Vì vậy , bạn hãy khai thác sức mạnh trí tuệ của mình bằng cách đề ra những mục tiêu lớn lao cho cuộc đời bạn . Bạn hãy nhớ rằng : Tư duy lớn thì thành quả lớn , và ngược lại

Khi biết sử dụng trí óc một cách sáng tạo và tích cực thì những gì chúng ta chưa làm được hay chưa đạt tới không phải là điều quan trọng , bởi sớm hay muộn , chúng ta cũng sẽ đạt được những điều đó .

Xác định rõ mục tiêu

Bạn chỉ cần tự hỏi : “Minh thực sự muốn gì ?” . Đôi khi nói to lên điều mình muốn cũng là cách hữu ích , và bạn hãy lắng nghe câu trả lời của chính mình . Khi đó cũng chính là lúc bạn đã vận dụng ý thức của mình , khởi đầu con đường dẫn đến kết quả mong muốn và đã đặt xong một mục tiêu . Hai câu hỏi để xác định rõ mục tiêu là :

1. Minh muốn gì ?
2. Minh thực sự tin và biết phải làm gì để đạt được điều mình muốn ?

Ghi ra giấy những mục tiêu của mình

Mục tiêu cũng giống như nam châm , nó sẽ lôi kéo chúng ta về phía chúng . Có mục tiêu , chúng ta dễ có sự cam kết thực hiện và thế là chúng ta buộc tiềm thức phải làm việc . Tiềm thức có thể rất khôn ngoan . Nếu chúng ta vẫn nuôi dưỡng những nỗi sợ hãi tiềm ẩn và tiềm thức nhận biết điều đó thì nó có thể khiến chúng ta quên đi những mục tiêu của mình . Hôm nay chúng ta quyết định sẽ học thông thạo thêm một ngoại ngữ nhưng ngày mai , trong sự hối hả của cuộc sống thường nhật , mục tiêu ấy dường như nhạt dần trong ý thức , và tiềm thức lại được thanh thoi rong chơi !

Vì thế , ngay sau khi đề ra một mục tiêu , chúng ta phải ghi ra giấy . Đó là hành động thứ hai khẳng định chúng ta đã bắt tay thực hiện và khiến cho sự nhắc nhở thực hiện mục tiêu có tính thường xuyên , lâu dài . Đó cũng là một bước đi cụ thể khiến cho tiềm thức nhận định rõ ràng chúng ta thật sự có ý định thực hiện mục tiêu

Điều cần lưu ý là chúng ta chỉ thật sự tư duy khi cân nhắc cẩn thận các ý nghĩ của mình và viết chúng ra giấy

Khi viết một mục tiêu ra giấy , chúng ta tập trung cả tâm trí vào việc hoàn thành mục tiêu đó . Thật dễ dàng bỏ qua , làm lơ hoặc gạt bỏ mục tiêu mà chúng ta từng nghĩ đến , nhưng sẽ khó làm thế nếu mục tiêu được ghi ra rành rẽ trên giấy trắng mực đen .

Hãy viết ra nhiều mục tiêu một cách cụ thể

Nhiều người cũng sẽ bảo bạn viết ra những mục tiêu chính của mình , nhưng chúng tôi khác họ khi khuyên bạn hãy viết ra cụ thể thật nhiều mục tiêu . Đừng chỉ viết một hay hai mục tiêu mà nên viết thật nhiều mục tiêu , ít nhất là 101 mục tiêu . Mỗi người nên lập một cuốn “Nhật ký tương lai” trong đó có hàng trăm trang nói về các mục tiêu !

Có ba lý do rất hữu ích khi viết ra giấy cụ thể thật nhiều mục tiêu :

1. Lý do thứ nhất là những mục tiêu khác nhau có những thời hạn ấp ủ và cách thực hiện khác nhau

Một quả trứng gà cần hai mươi một ngày để nở thành gà con , một người cần đến chín tháng mười ngày mang nặng đẻ đau , một con voi có thai kỳ kéo dài tới hai năm ... Mục tiêu cũng tương tự như vậy . Có những mục tiêu được hoàn thành rất nhanh nhưng cũng có những mục tiêu cần nhiều năm thực hiện .

Năm 1974 , khi Mark bắt đầu ghi ra các mục tiêu của mình , anh viết rằng muốn thực hiện một chương trình truyền hình của riêng mình . Lúc bấy giờ , điều ấy có thể được xem là hành động phi lý của một kẻ vừa mới bị phá sản . Vào lúc đó , muốn thực hiện một chương trình với thời lượng nửa tiếng đồng hồ phải cần ít nhất mười nghìn đô la , chưa kể các chi phí khác . Nhưng ghi mục tiêu ra giấy có cái thú vị là có thể ghi bất kỳ điều gì ta muốn

Ròng rã chín năm sau Mark mới nhận được một cuộc gọi của đài truyền hình yêu cầu thực hiện chương trình truyền hình đầu tiên . Khi nhân viên thực hiện chương trình gọi điện hỏi ý kiến ông , ông nói : “Tôi đã mong anh gọi điện lâu lắm rồi ”

Người nhân viên cười hỏi : “Làm thế nào mà ông biết tôi sẽ gọi đến ?”

Mark đáp : “Vi tôi đã ghi ra giấy việc này từ chín năm trước ?”

Mục tiêu ấy ông đã ấp ủ suốt một thời gian dài trong khi những cái khác khác chỉ cần vài ngày . Chúng ta cần đề ra nhiều mục tiêu để luôn có những mục tiêu đến ngày khai hoa kết quả .

Một cách khác để diễn đạt điều này là vạn vật luôn có một hành trình riêng và một sứ mệnh đã được xác lập . Richard Attenborough suy nghĩ và viết ra ý tưởng cho bộ phim Gandhi trọn hai mươi năm trước khi nó được thực hiện . Ông đề ra mục tiêu và sẵn sàng thực hiện nhưng thời cơ chưa tới . Mất hai mươi năm sau người ta mới có thể chấp nhận một bộ phim về lãnh tụ vĩ đại người Ấn Độ . Khi mọi thứ đã sẵn sàng , sứ mệnh sẽ được thực hiện . Ben Kingsley đã sẵn sàng đóng vai Gandhi (Ông chỉ là một cậu bé khi Attenborough nghĩ ra bộ phim !) . Các vấn đề vốn , tiếp thị , phân phối đã được chuẩn bị đầy đủ để thực hiện bộ phim

2. Lý do thứ hai để viết ra nhiều mục tiêu là vì một khi đã đạt được , mục tiêu cũ không còn ảnh hưởng và quan trọng nữa , do đó nếu không có mục tiêu khác để hướng đến , bạn sẽ dễ cảm thấy chán nản . Vì vậy ghi thật nhiều mục tiêu và đã đạt được một số thì vẫn còn nhiều mục tiêu khác để chúng ta tiếp tục phấn đấu .

3. Một lý do nữa để không tự hạn chế mình với một ít mục tiêu là vì quy luật của tự nhiên là sự phong phú và không có giới hạn của khả năng . Nếu bạn có thể có được tất cả những cái mình muốn và sẵn lòng phấn đấu để đạt được thì tại sao lại bằng lòng với số lượng ít hơn ? Mae West diễn tả điều này rất hay trong câu nói : “Nếu đạt được nhiều thành quả như bạn ước mơ thì cuộc đời này thú vị biết bao !”
Đừng vội bằng lòng với những mục tiêu nhỏ bé

Một phụ nữ đã kể với Mark về lợi ích lớn lao của việc đề ra mục tiêu đối với cô . Cuộc hôn nhân buồn chán đã dẫn vợ chồng cô đến quyết định chia tay . Cô bảo đã từng nghe Mark diễn thuyết về việc mọi người nên ghi hết ra giấy những điều mình muốn và đừng ngại ghi hết những mong ước thật sự của mình

Sau khi đã chính thức ly hôn , cô cùng hai người bạn đến một túp lều nhỏ trên đồi và dành cả kỳ nghỉ cuối tuần để ghi ra những phẩm chất mà họ muốn có ở một người đàn ông lý tưởng . Cô kể rằng cô đã viết nhiều hơn đến năm trăm trang so với nội dung của hai người bạn gộp lại và họ đã chép lại phần nội dung của cô !

Ngoài những thứ khác , cô còn viết thêm câu : “Và tôi muốn người đàn ông lý tưởng phải có một chiếc máy bay phản lực hiệu Lear!”

Ngày hôm sau , cô tham dự một cuộc họp với khách hàng và người đàn ông lý tưởng ấy đã xuất hiện . Cô kể hai người không sao rời mắt khỏi nhau từ cái nhìn đầu tiên . Chỉ quen nhau vài ngày mà họ đã quyết định lấy nhau . Và đêm trước ngày cử hành hôn lễ , vị hôn phu của cô nói : “Em yêu , có chuyện này anh chưa nói với em” . Cô ngạc nhiên

hỏi đó là việc gì . Anh nói : “Cha anh là chủ ngân hàng , ông hứa cho chúng ta chiếc máy bay phản lực hiệu Lear để đến Palm Springs làm lễ cưới” .

Bạn thấy đấy , có lẽ vì thế mà Emerson bảo rằng chúng ta phải thận trọng với những gì ta mơ ước vì chúng ta sẽ đạt được ước mơ !

Chúng ta sẽ tiến lên phía trước khi đã có mục đích để nhắm tới . Chúng ta không mất gì khi xác định một mục tiêu , vậy tại sao chúng ta không nhắm đến những mục tiêu lớn hơn ? Nếu có những mục tiêu khó tin , bạn sẽ đạt được những kết quả khó tin . Nếu không có mục tiêu gì thì việc đầu tiên của bạn là để ra các mục tiêu . Cứ viết ra những mục tiêu nổi bật , bạn sẽ thiết lập được những mối quan hệ nổi bật và đạt được những kết quả nổi bật .

Sau đây là danh sách các mục tiêu mà chúng tôi gợi ý cho người mới khởi đầu . Nó sẽ giúp bạn hiểu rõ hơn những điều chúng tôi đã nói :

- Cứu mạng được một người
- Tìm ra phương thuốc chữa khỏi bệnh nan y
- Dành thời gian quý báu bên bạn bè và người thân
- Xem những bộ phim hay , bổ ích
- Đi du lịch những nơi mình thích
- Sử dụng thành thạo một ngoại ngữ
- Chăm sóc ngoại hình
- Tập khiêu hải hước
- Đọc nhiều để có kiến thức rộng
- Học cách đọc sách nhanh 3.000 từ một phút
- Luyện tập để đạt một trọng lượng lý tưởng
- Trang trải hết nợ nần
- Để dành tiền
- Thoải mái và độc lập về tài chính
- Có người yêu lý tưởng
- Có những người bạn tốt
- Được làm những gì mình thích

Không tiết lộ với người khác các mục tiêu của bản thân

Nếu lần đầu bạn tập ghi các mục tiêu của mình , tốt nhất đừng nói với ai về những mục tiêu đó . Nếu không , bạn sẽ dễ bị người khác công kích , dè bĩu . Bạn nên chia sẻ ước mơ của mình với một hai người thôi , mà phải là những người có suy nghĩ giống bạn , họ sẽ ủng hộ bạn một cách vô điều kiện .

Khi đã đạt được nhiều mục tiêu và bắt đầu ghi lại các thành công và thành tựu của mình thì bạn có thể nói cho người khác biết , họ sẽ sẵn sàng giúp bạn biến ước mơ thành hiện thực .

Lúc Peter Ueberroth tuyên bố sẽ kiếm được nhiều lợi nhuận từ Thế vận hội 1984 thông qua kinh doanh tự do , ông chỉ lôi kéo được vài người , đa số còn lại chế giễu và gạt bỏ ý tưởng đó . Nhưng khi ông có được 150 triệu đô la , uy tín của ông bỗng nhiên tăng

hắn . Trở thành ủy viên hội đồng phụ trách môn bóng chày , mọi người đều tin rằng ở cương vị ấy ông cũng có thể hoàn thành mọi mục tiêu đã đề ra và khi ông công khai với mọi người về mục tiêu chấm dứt tình trạng sử dụng chất kích thích trong môn bóng chày thì không ai là không tin .

Nếu bạn bắt đầu đạt được các mục tiêu và mọi người nhìn thấy việc bạn đang làm thì họ sẽ gọi bạn là nổi bật , phi thường , đặc biệt , xuất chúng . Điểm chính yếu là không nên để cho người khác làm nản lòng bạn quá sớm qua việc nói với họ về điều bạn dự định làm . Hãy làm và để kết quả nói thay cho bạn .

Khi đạt được những mục tiêu

Khi đã đạt được mục tiêu , bạn đừng vội gạch bỏ chúng trong danh sách các mục tiêu của mình mà hãy viết từ “Chiến thắng” hay chữ V bên cạnh đó . Nếu gạch bỏ thì đó đơn thuần chỉ là một việc đã được xử lý dễ dàng , viết từ “Chiến thắng” để bảo cho tiềm thức biết đó là một thành tựu thực sự .

Hơn nữa , lòng nhiệt tình của chúng ta cũng có lúc lên xuống . Khi nhiệt tình lắng xuống , hãy nhìn lại những lúc cao trào , nhìn lại những chiến thắng của mình để củng cố tinh thần , phấn đấu đạt được những thành tựu mới ở mức cao hơn , lớn hơn và thậm chí hào hứng hơn . Hãy nhớ rằng : Mục tiêu là cho cả cuộc đời . Đó là những nhiệm vụ vừa có tính tự nguyện vừa có tính bắt buộc

Sống phải có mục đích

Có mục tiêu là tốt nhưng mục tiêu tự nó có thể rất lộn xộn và thiếu sự thống nhất . Mục đích cuộc sống của bạn sẽ là kim chỉ nam cho các mục tiêu . Chúng ta có thể có hàng trăm mục tiêu - có cái đang được thực hiện , có cái chưa được triển khai - nhưng có thể chỉ có một mục đích duy nhất và cần dành cả đời để phấn đấu thực hiện mục đích đó .

Khi đọc tiểu sử và sự nghiệp của những người nổi tiếng , chúng ta thấy họ đều có mục đích sống rõ ràng . Chẳng hạn như mục đích của Disney : “Làm cho mọi người được hạnh phúc” ; của tiến sĩ R.Buckminster Fuller : “Hạnh phúc cho nhân loại trên Trái Đất” ; của Henry Ford : “Sản xuất nhiều , phân phối nhiều và khuyến khích tiêu thụ nhiều ô tô” , v.v

Khi đã có mục đích sống , cuộc đời bạn sẽ có ý nghĩa hơn rất nhiều . Nó có thể làm thay đổi toàn bộ thái độ của bạn . Hành động dựa theo mục đích sống rõ ràng và đúng đắn thì bạn sẽ tránh được những tật xấu như nghiện ngập , lười biếng và không vướng vào nhiều bệnh tật khác nhờ tinh thần mạnh mẽ của bạn (Rất nhiều người mắc bệnh tật do cách suy nghĩ không đúng , vướng vào những điều không đáng vì thiếu mục đích sống dẫn đường)

2. BIẾT TẬP TRUNG SỨC MẠNH

“Thành công chính là tạo ra được một trạng thái tâm lý cho phép bạn có thể đạt được bất kỳ điều gì bạn thật sự mong muốn” - Jack Canfield

Bác sĩ Victor Frankel, một bác sĩ tâm thần người Đức gốc Do Thái, tác giả cuốn *Man's Search for Meaning* (Cuộc tìm kiếm ý nghĩa của con người) là một trong số ít người còn sống sót ở trại tập trung Auschwitz của phát xít Đức - nơi hàng chục nghìn người khác đã chết. Trong tình trạng thiếu thốn thực phẩm, quần áo và chăm sóc y tế, ông đã không bỏ cuộc trong khi các bạn tù khác buông xuôi và chấp nhận cái chết.

Thoát khỏi trại tập trung khi cuộc chiến tranh vừa kết thúc, người ta hỏi ông đã làm thế nào để sống sót, phải chăng ông có sức mạnh gì mà người khác không có? Và làm sao ông có thể sinh tồn trong hoàn cảnh ấy?

Ông trả lời: "Tôi luôn biết chọn thái độ đối với mỗi sự việc, có thể là tuyệt vọng hoặc không người hy vọng. Nhưng để có thể hy vọng thì tôi cần phải tập trung vào điều gì tôi muốn."

Tôi đã nghĩ mãi về đôi bàn tay vợ mình. Tôi muốn được cầm tay nàng, nhìn vào đôi mắt nàng một lần nữa. Tôi muốn hai chúng tôi lại có thể ôm hôn nhau và vai kề vai một lần nữa. Điều đó đã khiến tôi muốn sống từng giây từng phút."

Bác sĩ Frankel không hề mạnh khỏe hơn những người khác tại trại Auschwitz. Khẩu phần ăn thường xuyên của ông chỉ là một bát xúp loãng với vài cọng rau. Nhưng thay vì tiêu tốn phần năng lượng ít ỏi ấy một cách vô ích trong nỗi lo sợ, tuyệt vọng về những điều đang xảy đến thì ông tập trung nó vào một mục tiêu duy nhất. Đó là "Bằng mọi giá phải Sống!". Ông cho mình lý do để sống sót và bằng cách tập trung vào những lý do đó, ông đã sống sót thật sự.

Ông đã tạo ra niềm hy vọng cho chính mình. Chỉ cần có thái độ tích cực thì ông đã có thể duy trì một tâm trạng cứng cỏi và đủ khả năng ứng phó với mọi tình huống xấu nhất. Tâm trạng ấy tự động chỉ đạo cho ông phương cách để sống sót hết ngày này sang ngày khác. Chẳng nào mà ông còn tập trung sức mạnh vào mục tiêu thì khi ấy ông vẫn còn sức sống để tồn tại trong hoàn cảnh khắc nghiệt.

Tập trung sức mạnh tinh thần

"Nếu bạn dốc toàn bộ trí lực vào một mục tiêu, nó sẽ tạo nên một sức mạnh đáng kinh ngạc."

Tập trung sức mạnh vào một mục đích duy nhất có thể đem lại hiệu quả cho chúng ta như đã đem lại hiệu quả cho bác sĩ Frankel. Đối với Mark Victor Hansen cũng vậy, ông nhớ lại:

"Ngay từ khi còn nhỏ, tôi đã vô cùng say mê xe đạp. Khi lên chín, cái tuổi đủ lớn để có thể sử dụng thành thạo một chiếc xe đạp, tôi kiếm được một chân giao báo. Hàng ngày, việc mang một bao tải báo đi giao hết nhà này đến nhà khác giúp tôi kiếm đủ tiền đặt mua một tạp chí chuyên về xe đạp và say mê đọc hết ngày này qua tháng khác. Khá lâu trước khi giải đua xe đạp châu Âu được biết đến rộng rãi ở Mỹ, tôi đã rành về các kiểu xe đạp, về những chiếc xe đạp đua có ghi-đông thấp, lốp nhỏ và yên xe hẹp. Tôi cảm thấy mình có thể trở thành một tay đua xe đạp vĩ đại nhất nhưng vẫn thiếu một thứ: Đó là chiếc xe đua."

Toàn bộ con người tôi , cả tinh thần , con tim và khối óc tôi đều dồn vào mục tiêu sở hữu một chiếc xe đạp đua được sản xuất tại Anh Quốc . Tôi cắt hình chiếc xe đạp mơ ước ấy trong tạp chí và dán bên cạnh giường ngủ . Hàng đêm trước khi đi ngủ , tôi luôn mơ về cảnh tôi đạp xe bốn trăm dặm một tuần , luyện tập cho cuộc đua đường trường từ Chicago đến Milwaukee.

Nhưng khi tôi xin bố mua cho tôi một chiếc xe đạp đua thì ông không hiểu nỗi niềm khao khát đó . Ông bảo : "Để khi nào con hai mươi mốt tuổi đã !" .

"Hai mươi mốt tuổi ư !" Tôi kêu lên . "Bố không hiểu ý con , con muốn có xe ngay lúc này cơ !"

Tôi quấy rầy bố hoài cho đến khi ông buộc phải nhượng bộ và đồng ý sẽ mua cho tôi chiếc xe đạp khi tôi mười sáu tuổi . Thấy ông đã xuôi xuôi , tôi bèn dẫn thêm một bước bằng việc đưa ra một đề nghị có thể giúp tôi có được chiếc xe mơ ước ấy sớm hơn . Tôi nói : "Con có được phép mua một chiếc xe hay không nếu như con tự kiếm tiền để mua ?" . Tôi biết chắc bố chẳng bao giờ nghĩ đến chuyện một thằng bé chín tuổi có thể kiếm đủ món tiền khổng lồ 175 đô la - tương đương với 1.075 đô la ngày nay - nên ông sẽ vui lòng và không phản đối nữa . Và thực tế quả đúng như vậy : bố tôi đồng ý !

Tôi khao khát có được chiếc xe đạp đua đến nỗi tôi cứ nghĩ rằng mình đã thật sự có một chiếc . Thậm chí tôi còn hình dung việc mình lau chùi đánh bóng chiếc xe mỗi tuần và cảm giác sờ nắm được chiếc xe trong mơ ấy . Chính sự khát khao đó đã giúp tôi tìm thấy một mẫu quảng cáo đăng trên tạp chí Boy's Life về việc bán thiệp Giáng sinh dưới hình thức ký gửi . Ngay lập tức tôi nảy ra một sáng kiến rằng sao mình không bán loại thiệp đó để kiếm thêm tiền mua xe đạp

Thế là tôi xin mẹ đi bán thiệp . Mẹ tôi vốn là một người có kỹ năng bán hàng rất tốt . Bà là một người phụ nữ rất xinh đẹp , lúc nào cũng tươi cười rạng rỡ , rất có uy tín , luôn quan tâm đến người khác và nhất là có tài kể chuyện bậc thầy . Mẹ tôi bảo : "Mẹ không những cho phép con đi bán thiệp mà còn dạy con cách bán nữa ! Quan trọng là con phải luôn tươi cười , gặp gỡ nhiều người để mời họ mua thiệp . Để bán được nhiều hơn , con hãy lễ phép hỏi người mua thiệp của con xem họ muốn mua một tấm thiệp hay hai tấm thiệp Giáng sinh ?" .

Thế là tôi bắt đầu đi bán thiệp . Lúc ấy là đầu mùa đông năm 1957 , tuyết phủ khá dày khắp mặt đất . Tôi mặc chiếc áo len có mũ trùm đầu màu xanh , tay đeo găng , chân đi ủng và mặt đỏ lên vì lạnh . Mục tiêu tôi nhắm tới đầu tiên là những người hàng xóm . Ngày nào tôi cũng gõ cửa hết nhà này đến nhà khác . Khi có người phụ nữ nào ra mở cửa , tôi hít hà và khẽ chạm găng tay vào mũi , nhẹ nhàng hỏi bà có muốn mua thiệp Giáng sinh không . Làm thế nào một người phụ nữ có thể từ chối một cậu bé trông thật dễ thương như thế và lại còn đang chảy mũi kia chứ ? Thế là tôi thường được nghe nói : "Này cậu bé , vào nhà đã nào , ta không thể để cậu đứng ngoài trời lạnh lẽo thế này" .

Khi được mời vào trong nhà , tôi biết mình gần như đã thành công . Tôi giải thích với bà rằng tôi đi bán thiệp là để kiếm tiền mua xe đạp . Rồi tôi hỏi : "Xin hỏi bà muốn mua một tấm thiệp hay hai tấm thiệp Giáng sinh ạ ?" . Và thật vui mừng khi có người không

chỉ mua một hai cái .

Từ những kinh nghiệm đầu đời đó , tôi đã trở thành một người bán hàng cừ khôi . Tôi thành công được như vậy là vì tôi hiểu chính xác mục tiêu của việc mình đang làm . Tôi không thích đi từ nhà này sang nhà khác trong thời tiết giá lạnh như thế . Tôi cũng không ham thích việc phải cố gắng bán hết 376 tấm thiệp Giáng sinh vào năm chỉ mới 9 tuổi ... Điều tôi thật sự mong muốn là kiếm đủ tiền mua một chiếc xe đạp đua . Khát khao đó đã thôi thúc tôi làm tất cả những gì có thể và cuối cùng tôi đã có thể mua được một chiếc xe đạp bằng tiền kiếm được từ việc đi bán thiệp Giáng sinh .

Điều quan trọng là bạn phải hoàn toàn tin tưởng rằng mình có thể đạt được điều mình hằng khao khát bằng cả trái tim . Trong mỗi chúng ta luôn ẩn chứa những khả năng phi thường . Những khả năng này bắt đầu phát huy sức mạnh khi chúng ta có một niềm đam mê cháy bỏng và sẽ vạch ra phương cách để giúp chúng ta đạt được bất cứ điều gì .

Hãy tưởng tượng , hình dung rõ mục tiêu của mình
"Sức mạnh của việc "tưởng tượng , hình dung" rất mạnh và chỉ bị giới hạn bởi suy nghĩ của chúng ta ."

Việc tập trung sức mạnh tinh thần đem lại hiệu quả thật sự . Để làm được điều này , chúng ta cần phải biết hình dung thật cụ thể điều ta muốn làm để đạt mục tiêu .

Trước khi chuẩn bị đánh một quả gôn vào lỗ , Arnold Palmer đã hình dung quả bóng sẽ rơi vào lỗ chính xác như thế nào .

William Zeckendorf , nhà triệu phú về địa ốc , kể với phóng viên rằng ông đã nhìn thấy rất rõ trong tâm trí một tòa nhà nguy nga được chọn làm trụ sở của Liên Hiệp Quốc nằm ngay giữa lòng thành phố New York . Chỉ vài năm sau , ông đã bắt tay xây dựng tòa nhà đó .

Aristotle Onassis thường bảo ông là người luôn kiên trì theo đuổi những ước mơ và kế hoạch . Ông bảo "đã thấy" con tàu đầu tiên của ông rất lâu trước khi tậu được nó . Ông "đã thấy" mình điều khiển cả một hạm đội tàu chở dầu trước khi làm chủ những chiếc tàu đó .

Lực sĩ thể hình Jack La Lanne đã hình dung chính mình phát triển từ một cậu bé ốm yếu còi cọc thành một người thanh niên cường tráng khỏe mạnh và tràn đầy sinh lực , tự tạo ra sự nghiệp và uy tín cho mình bằng cách kêu gọi mọi người rèn luyện sức khỏe . Ông là nhân vật quảng cáo sống cho nhiều chương trình truyền hình quảng bá hoạt động rèn luyện sức khỏe suốt hơn bốn mươi năm .

Walt Disney đã tưởng tượng ra những tính cách dễ thương và thú vị của những nhân vật trong những bộ phim do ông sản xuất rất lâu trước khi chúng được khởi quay . Chính ông là một trong những người phân cảnh chi tiết , thể hiện nội dung cốt truyện hoàn chỉnh trên các bản vẽ mỹ thuật trước khi bắt đầu thực hiện một bộ phim .

Walt luôn "thấy" trước khi ông thực sự bắt tay vào hành động . Ông "thấy" khu giải trí Disneyland hoàn chỉnh ở Anaheim trước cả khi mua đất và xây dựng khu giải trí đó .

Ông đã “thấy” trung tâm Epcot tại Florida và Disneyland tại Nhật Bản , Paris , Hong Kong . Dù mãi nhiều năm sau khi ông mất chúng mới được hoàn tất .

Walt đã hình dung mục tiêu một cách thật hoàn chỉnh . Với ông , mơ những giấc mơ lớn hay nhỏ thì chẳng khác gì nhau . Nhưng hơn bất kỳ ai , ông hiểu rõ sức mạnh của sự tưởng tượng và hình dung ra viễn cảnh .

Bạn thấy đấy : “Sự hình dung sẽ tạo nên niềm tin , niềm tin sẽ tăng sức mạnh cho quyết định và hành động , cách hành động sẽ quyết định kết quả . Những phần hỏi tích cực từ kết quả khích lệ tinh thần và đem lại những kết quả mới tốt hơn . Tất cả những điều đó chỉ có thể xảy ra một khi bạn hình dung rõ mục tiêu của mình và có niềm tin để bắt đầu hành động ” .

Tự tạo ra thế giới của riêng mình

Thế giới chúng ta đang sống là sự kết hợp sản phẩm trí tuệ của tất cả mọi người . Chúng ta tạo ra thế giới theo cách chúng ta muốn . Chúng ta đi lại bằng xe máy , ô tô , máy bay , xây nhà cửa để ở , sử dụng các loại máy móc để sản xuất hàng hoá... không phải vì những điều này nằm trong sự sắp xếp tự nhiên của vũ trụ , mà vì con người đã phát minh ra chúng . Nếu chúng ta không tin những thứ này tồn tại thì chắc rằng chúng đã không hiện hữu . Chính lòng tin và sự thông minh của con người đã tạo ra những sản phẩm trí tuệ của nhân loại . Nó cho thấy tầm quan trọng của nhận thức và trí tưởng tượng trong cuộc sống .

Thái độ đối với cuộc sống cũng góp phần quan trọng quyết định việc tạo ra thế giới của mỗi người . Hàng nghìn năm trước , triết gia Socrates đã nhận thấy rõ điều đó . Ngưỡng mộ sự thông thái và uy tín lớn lao của Socrates , nhiều người từ nơi khác đến Athens thường đến thăm viếng và hỏi ý kiến ông . Một hôm , có người khách lạ đến nhà Socrates hỏi : “Tôi muốn chuyển đến sống trong thành phố của ông . Xin cho biết người dân ở đây thế nào ạ ?” .

Socrates hỏi lại : “Thế người dân thành phố quê ông thế nào ?” .

Người khách đáp : “Ồ , họ không được tử tế lắm , toàn một bọn dối trá , lừa đảo và ăn cắp . Đó là lý do tại sao tôi muốn chuyển đi khỏi chỗ đó” .

Socrates đã trả lời rất khôn ngoan : “Ở đây cũng vậy thôi . Nếu rơi vào trường hợp của ông , tôi sẽ tiếp tục tìm kiếm nơi khác” .

Chẳng bao lâu , một người khác đến và hỏi ông về cư dân Athens . Socrates hỏi lại về dân thành phố quê ông ta . Người đàn ông đáp : “Họ thật tuyệt vời , luôn giúp đỡ lẫn nhau . Họ trung thực và siêng năng . Tôi chỉ muốn xem cư dân ở những vùng khác như thế nào thôi” .

Lần này Socrates đã trả lời : “Ở đây cũng vậy đấy . Tại sao ông không vào thành phố chơi ? Ông sẽ thấy nó đúng như ông mừng tưởng” .

Bảy bước để hình dung và hoàn thiện một mục tiêu

“Nhiệm vụ lớn lao của con người trong cuộc đời không phải là sắp xếp mọi thứ theo ý mình mà hãy biết nhìn nhận mọi sự việc theo trật tự vốn có của chúng . ”

Hình dung là quá trình tưởng tượng diễn ra trong tâm trí con người . Đây là một trong những nguyên tắc hiệu quả nhất cần thiết cho việc hoạch định tương lai của bạn . Nó có tác dụng biến một tinh thần yếu đuối thành mạnh mẽ , một cơ thể đau yếu trở nên khỏe mạnh , thậm chí có thể chuyển được tình thế đang bại thành thắng . Nguyên tắc này đã được chính phủ nhiều quốc gia sử dụng rất hiệu quả trong việc khôi phục nền kinh tế bị khủng hoảng .

Khi giữ chức thị trưởng thành phố New York , Abe Beame dường như thiếu cả khả năng hình dung lẫn một tầm nhìn xa trông rộng . Ngày mà Mark bị phá sản , có 1.900 người trong toàn thành phố bị sa thải , thị trưởng Beame đã tuyên bố cả thành phố New York cũng bị phá sản . Cách suy nghĩ và phát ngôn như vậy khiến giới doanh nghiệp hoang mang khó chịu .

Sau đó , người dân đã bầu một thị trưởng mới , ông Ed Koch . Koch tuyên bố dù cho có chuyện gì xảy ra thì các hoạt động kinh doanh vẫn sẽ tiến triển tốt đẹp . Ông đã “hình dung” mọi việc đang diễn ra tốt đẹp . Chính những suy nghĩ tích cực , hướng tới các khả năng triển vọng tươi sáng thay vì chăm chăm vào những khía cạnh âm đảm , đen tối đã dẫn dắt cho những hành động tích cực của ông . Chẳng bao lâu sau , hoạt động kinh tế New York lại trở nên phát triển và tình hình thật sự diễn tiến tốt đẹp như trước đây Koch đã từng nghĩ . Bằng những suy nghĩ , tin tưởng , phát biểu và phấn đấu một cách tích cực của mình , ông không chỉ thúc đẩy cá nhân , các doanh nghiệp mà còn tác động đến cả chính phủ cũng tích cực phát triển .

Tất cả chúng ta , ở một mức độ nào đó đều có thể “hình dung” tất cả mọi việc . Nhiều người nhắm mắt mà vẫn hình dung được chiếc ô tô , ngôi nhà hay tủ lạnh trong bếp của họ . Thậm chí những người mù vẫn có thể nhận biết những sự việc diễn ra xung quanh bằng cảm nhận của mình . Vấn đề là hầu hết mọi người thường hình dung đến những điều tiêu cực :

“Hy vọng mình không bị cảm lạnh như bà ấy”.

“Nếu mình bị tai nạn thì sao nhỉ”.

“Trời ơi , phải làm sao nếu không trả nổi tiền thế chấp ?”.

“Nếu phát hiện mình có thai , bố mẹ giết mình mất !”.

“Chắc anh ấy không gọi điện đâu !”.

“Mình đi trễ và bị đuổi việc mất thôi !”.

“Chắc không còn chỗ đỗ xe”.

“Chắc là mọi chuyện đang xấu đi rồi”.

Sao chúng ta không suy nghĩ tích cực để có thể gạt hái những kết quả tốt đẹp :

“Mình khỏe mạnh và sẽ luôn như thế !”.

“Mình sẽ vượt qua được điều đó”.

"Mình có đủ khả năng trang trải mọi chi phí trong cuộc sống !".

"Chắc chắn anh ấy sẽ gọi điện đến".

"Mình luyện tập và tuân theo chế độ ăn uống cẩn thận nên không phải lo chuyện béo phì".

"Mình có khả năng tuyệt thật !".

"Mình chắc chắn sẽ thành công".

"Mình đang yêu và sẽ được yêu".

Tập trung suy nghĩ vào một điều cụ thể

Không ít người có được thói quen tưởng tượng , hình dung nhưng lại quen tư duy theo lối mòn tiêu cực . Khi không tập trung vào một nhiệm vụ cụ thể hoặc một hướng suy nghĩ nào đó , chúng ta dễ sa vào tình trạng lo lắng vô ích . Ở mỗi thời điểm , tâm trí ta có thể xoay quanh một ý nghĩ , và ý nghĩ này sẽ chi phối tất cả những ý nghĩ liên quan tiếp theo . Vậy hãy suy nghĩ tích cực , sáng tạo , tưởng tượng phong phú và có tinh thần xây dựng . Để thay thế những thói quen tư duy tiêu cực như lo lắng , bi quan ... cần đưa vào tư duy những thói quen tốt , như hình dung bản thân mình là người trầm tĩnh , chín chắn , tập trung và tự chủ trong bất kỳ tình huống nào... Có như thế , chúng ta mới đưa trí tưởng tượng của mình phát triển một cách tích cực và đúng đắn.